

Pebermyntekager, Sukkerlugler, Rosenfukker og lignende ogsaa til Konditorsager hørende Gjenstande (se Spisevarer), samt forsaavidt nogle under Kryderier, Olier, Parfumerier faldende Varer kunne henregnes til Apothekervarer.

Gjennemsnitsindtægten paa Løbe Nr. 3 i Loven af 1863 har for en Indførsel af 421,924 $\mathcal{R}$ været 8,790 Rd. Der foreligger vel ikke tilstrækkelige statistiske Opgivelser til at se, hvormeget heraf der falder paa Sakritsfast; det antages imidlertid, at Indførselen af denne kan anslaaes til 100,000 $\mathcal{R}$ aarlig. Tabet ved den foreslaaede Toldfrihed vil herefter kunne ansættes til ca. 6,700 Rd., hvoraf en Del (ca. 2,100 Rd.) vil dækkes ved den foreslaaede Forhøielse af Tolden for Sakritsfast.

Under Bogstavet A findes i Loven af 1863 desuden opført:
 Afke, der, som ovenfor nævnt, her er indordnet under „Affald“.
 Eg og Ethere, der her ere opførte under Bogstavet E.

Bast, Trævler af Kokos, af Rødder o. desl.

Denne toldfrie Position er ganske stemmende med den tilsvarende i Loven af 4de Juli 1863.

Ben og Tænder samt Horn og Kløve.

Loven af 1863 har under Løbe-Nr. 8—10:

Ben og Tænder:

- raa, hele, knuste eller malede. . . . . frit.
- brændte, hele eller pulveriserede. 1 $\mathcal{R}$ 1 $\mathcal{B}$.
- i Arbejde:
- Plader, samt raat tildannede Stykker, t. Ex. til Knivflaster, Paraplyhaandgreb eller desl., saa og blot skaarne Hvalbarer samt Fiskebenstrævler . . . 1 $\mathcal{R}$ 7 $\mathcal{B}$.
- andet, som Dreierarbejde.

og under Løbe-Nr. 99:
 Horn og Kløve:

- raat og raspet, eller i Plader og Tavler, samt Hornender . . . . . frit.
- brændt, som Farvestoffer.
- paa anden Maade forarbejdet, som Dreierarbejde.

Disse tvende Varegrupper, der allerede nu i alt Bessentligt ere ens beskattede (den for brændte Ben anførte Told af 1 $\mathcal{B}$. pr. $\mathcal{R}$ er den almindelige Told for sorte Farver), og som efter Bessaffenheden af de af dem frembragte Arbejder ogsaa fremdeles maa stilles under lige Villkaar, har man troet at burde samle under Et.

Brændte Ben og brændt Horn ere efter Motiverne til Tarifen af 1863 satte til samme Told som sorte Farver, for at undgaa de praktiske Vanffeligheder, som ellers vilde kunne fremkomme ved en Soudring mellem dem og Farver. Da de paagjældende Farvevarer ere foreslaaede til Toldfrihed, maatte dette ogsaa allerede af denne Grund foreslaas med Hensyn til brændte, pulveriserede Ben; men brændte Ben indføres derhos, og dette er det almindelige, som mere eller mindre knuste til Benyttelse ved Mensning og Affarvning, særlig i Sukkeraffinaderierne; idet, de saaledes danne et Hjælpemateriale for Fabrikationen, turde det være ønskeligt at ansætte dem til Toldfrihed. Dette er ligeledes slet med Hensyn til de nu til en Told af 7 $\mathcal{B}$. pr. $\mathcal{R}$ ansatte raa Arbejder af Ben og Tænder m. v. Allerede den i Anledning af hint Udcast af 1857 nedsatte saakaldte Tariffkommission foreslog uforarbejdet Elfenben og andet Ben, naar det indkommer spaltet eller oversaaget i Stykker, til Toldfrihed, da det ikke kunde anses rigtigt at henføre det til finere Dreierarbejde med en Told af 16 $\mathcal{B}$. for 1 $\mathcal{R}$, saaledes som slet var i Tariffudcastet. I Loven af 1863 opførtes imidlertid Plader og raat til-dannede Stykker til videre Forarbejdning med en mellemliggende Told af 7 $\mathcal{B}$. pr. $\mathcal{R}$. De paagjældende Varers nysnævnte Egenffab, at være bestemte til videre Forarbejdning, turde imidlertid være en Ubefaling for deres Hensførsel i det foreliggende Forslag til Toldfrihed. For nærmere at tydeliggjøre Hensigten er